

Filip a eunuch – čo mu vlastne Filip stihol povedať? – môže to byť užitočné pre nás?

Poznáme ten príbeh: „²⁶ Pánov anjel povedal Filipovi: „Vstaň a choď na juh k ceste, čo vedie z Jeruzalema do Gazy; je pustá.“ ²⁷ On vstal a šiel. Tu videl Etiópčana, eunucha a veľmoža etiópskej kráľovnej Kandaky, správcu všetkých jej pokladov, ktorý sa prišiel do Jeruzalema pokloniť Bohu, ²⁸ a už sa vracal. Sedel na svojom voze a čítal proroka Izaiáša. ²⁹ Tu povedal Duch Filipovi: „Choď a pridaj sa k tamtomu vozu.“ ³⁰ Keď Filip pribehol a počul, že číta proroka Izaiáša, opýtal sa: „A aj rozumieš, čo čítaš?“ ³¹ On odvetil: „Ako by som mohol, keď mi to nik nevysvetlí?“ A poprosil Filipa, aby nastúpil a sadol si vedľa neho. ³² Stať Písma, ktorú čítal, bola táto: „Viedli ho ako ovcu na zabitie a ako baránok onemie pred tým, čo ho strihá, tak ani on neotvorí ústa.“ ³³ Pre jeho pokoru bol súd nad ním zrušený. A kto bude rozprávať o jeho rode? Lebo jeho život sa berie zo zeme.“ ³⁴ Eunuch povedal Filipovi: „Prosím ťa, o kom to prorok hovorí? O sebe, či o niekom inom?“ ³⁵ Tu Filip otvoril ústa a počnúc týmto miestom z Písma, zvestoval mu Ježiša. ³⁶ Ako išli cestou, došli k akejsi vode a eunuch vravel: „Pozri, voda! Čo prekáža, aby som sa dal pokrstiť?“ ³⁷ < Filip řekl: „Jestliže věříš z celého srdce, je to dovoleno.“ Odpověďěl: „Věřím, že Ježíš Kristus je Syn Boží. (KMS) > ³⁸ Rozkázal zastaviť voz a obaja, Filip i eunuch, zostúpili do vody a pokrstil ho“ (Sk 8,26-38 SSV).

Ako dlho sa Filip s Eunuchom viezol? Hodinu? Dve? Tri? Čo mu za ten čas stihol povedať? Mohlo by to byť zaujímavé! Pretože za tak krátky čas, v samých začiatkoch Cirkvi, keď ešte nekvitla teológia, by sme tu mohli zapátrať po tej najzákladnejšej kerygme Cirkvi práve zrodenej. Takže – skúsme si to zrekonštruovať!

„Viedli ho ako ovcu na zabitie...“

Filip začína od tohto miesta zvestovať Krista. Vieme, ako táto zvesť znela: „Mužovia, Izraeliti, počujte tieto slová: Boh u vás potvrdil muža, Ježiša Nazaretského, mocnými činmi, divmi a znameniami, ktoré, ako sami viete, Boh skrze neho medzi vami urobil. ²³ A vy ste ho, vydaného podľa presného Božieho zámeru a predvídania, rukami bezbožníkov pribili na kríž a zavraždili. ²⁴ Ale Boh ho vzkriesil a zbavil múk smrti, lebo ho nemohla držať o svojej moci. ... ³² Tohoto Ježiša Boh vzkriesil a my všetci sme toho svedkami. ³³ Božia pravica ho povýšila a keď od Otca dostal prisľúbeného Ducha Svätého, vylial ho, ako sami vidíte a počujete. ... ³⁶ Nech teda s istotou vie celý dom Izraela, že toho Ježiša, ktorého ste vy ukrižovali, Boh urobil aj Pánom, aj Mesiášom!“ (Sk 2,22-24.32n.36 SSV).

Ježiš je očakávaný Mesiáš, Spasiteľ, Vykupiteľ Izraela a celého sveta: „V jeho mene sa bude všetkým národom, počnúc od Jeruzalema, hlásať pokánie na odpustenie hriechov“ (Lk 24,47 SSV). Ako na túto zvesť zareagoval eunuch? Zrejme rovnako, ako na ňu zareagovali Jeruzalemčania na Turice:

„Keď to počuli, bolesť im prenikla srdce a povedali Petrovi a ostatným apoštolom: "Čo máme robiť, bratia?"“ (Sk 2,37 SSV)

Odpoveď poznáme priamo z úst Petra, pápeža prvého: „Robte pokánie a nech sa dá každý z vás pokrstiť v mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov a dostanete dar Svätého Ducha. ³⁹ Ved' to prisľúbenie patrí vám a vašim deťom i všetkým, čo sú ďaleko, všetkým, ktorých si povolá Pán, náš Boh“ (Sk 2,38-39 SSV). Ale poznáme ho aj z úst iných: „Robte pokánie, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo“ (Mt 3,2 SSV), hovorí Ján Krstiteľ. „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajajte sa a verte

evanjeliu“ (Mk 1,15 SSV), hovorí zase Ježiš. A potom vysvetľuje nevyhnutnú hĺbkku tohto pokánia – obrátenia: „Nečuduj sa, že som ti povedal: Musíte sa znova narodiť!“ (Jn 3,7 SSV). A Pavol ako ozvena opakuje: „Kto je teda v Kristovi, je novým stvorením. Staré sa pomínulo a nastalo nové“ (2 Kor 5,17 SSV). A tým „novým“ je Kristus osobne, v Neho sa musíme premeniť, znova podľa slov Písma: „Lebo všetci, čo ste pokrstení v Kristovi, Krista ste si obliekli“ (Gal 3,27 SSV) a „v ňom ste boli obrezaní obriezku urobenou nie rukou, ale obriezku Kristovmu, vyzlečením hrišneho tela“ (Kol 2,11 SSV).

Ale prečo? Prečo nestačí byť „človekom spravodlivým“?

Pavol apoštol hovorí: „Čo do spravodlivosti, ktorá je v zákone, žil som bezúhonne. ⁷ Ale čo mi bolo ziskom, kvôli Kristovi pokladám za stratu“ (Flp 3,6-7 SSV), „lebo zo skutkov podľa zákona nebude pred ním ospravedlnený nijaký človek“ (Rim 3,20 SSV) a preto „všetci, čo sú zo skutkov podľa zákona, sú pod kľatbou“ (Gal 3,10 SSV). Tak to povedal nakoniec aj sám Ježiš: „Ak vaša spravodlivosť nebude väčšia ako spravodlivosť zákoníkov a farizejov, nevojdate do nebeského kráľovstva“ (Mt 5,20 SSV).

Prečo ale? Prečo tak extrémne premena? Prečo nestačí byť dobrým a zbožným človekom, ale musíme byť dokonalí¹ a svätí² ako Boh sám³, byť úplne a nekompromisne pretvorení v Krista⁴?

Odpoveď nám dáva povaha Kráľovstva. Ježiš o nej hovorí: „Božie kráľovstvo neprichádza tak, že by sa to dalo spozorovať. ²¹ Ani nepovedia: „Aha, tu je!“ alebo: „Tamto je!“, lebo Božie kráľovstvo je medzi vami“ (Lk 17,20-21 SSV). A zjavenie dodáva: „Ale chrám som v ňom nevidel, lebo jeho chrámom je Pán, všemohúci Boh, a Baránok. ²³ A mesto nepotrebuje ani slnko, ani mesiac, aby mu svietili, lebo ho ožiaruje Božia sláva a jeho lampou je Baránok. ²⁴ V jeho svetle budú kráčať národy a králi zeme doň prinesú svoju slávu. ²⁵ Jeho brány sa cez deň nezavrú a noci tam nebude. ²⁶ A budú doň prinášať slávu a bohatstvo národov. ²⁷ Ale nič poškvrnené, nik, kto sa dopúšťa ohavnosti a ľži, doň nevojde, iba tí, čo sú zapísaní v Baránkovej knihe života“ (Zjv 21,22-27 SSV).

Kráľovstvo Božie je teda Božím nie preto, že je na nejakej Božej pôde, nie je vlastne nikde v zmysle nejakého štátneho útvaru. Je tam, kde sa uskutoční Božia vôľa a o tej Písmo vraví, „že jeho prikaz je večný život“ (Jn 12,50 SSV). Boží život. Jeho krása a blaženosť pramení práve v jeho dokonalosti. Na Konci nastane veľké, posledné a definitívne oddelenie: „Až príde Syn človeka vo svojej sláve a s ním všetci anjeli, zasadne na trón svojej slávy. ³² Vtedy sa pred ním zhromaždia všetky národy a on oddelí jedných od druhých, ako pastier oddeľuje ovce od capov“ (Mt 25,31-32 SSV). V Kráľovstve ostane len to, čo je sväté a dokonalé. Nič iné. Zjavenie prorokuje: „Kto zvíťazí, zdedí toto; a ja budem jeho Bohom a on bude mojim synom. ⁸ Ale zbabelci, neveriaci, poškvrnení, vrahovia, smilníci, traviči, modloslužobníci a všetci luhári budú mať podiel v jazere horiacom ohňom a sírou; to je tá druhá smrť“ (Zjv 21,7-8 SSV) – pretože zlo a temnota tú smrť, síru a páliaci oheň smrti sami vytvárajú. Kde je hriech a zlo, tam je

¹ „Vý teda budú dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec“ (Mt 5,48 SSV)

² „ved' je napísané: "Buďte svätí, lebo ja som svätý."“ (1 Pt 1,16 SSV)

³ „Napodobňujte Boha ako milované deti ² a žite v láske tak, ako aj Kristus miluje nás a vydal seba samého Bohu za nás“ (Ef 5,1-2 SSV)

⁴ „Kto hovorí, že ostáva v ňom, má aj sám žiť, ako žil on“ (1 Jn 2,6 SSV)

smrť úplne rovnako, ako je Život tam, kde je Boh a Jeho svätosť a dokonalosť: „Lebo mzdou hriechu je smrť, ale Boží dar je večný život v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi“ (Rim 6,23 SSV). Preto Peter veľmi vážne varuje: „Pánov deň príde ako zlodej. A vtedy sa nebesia s rachotom pomínú, živly sa páľavou rozplynú, aj zem i diela, ktoré sú na nej. ¹¹ A keď sa toto všetko má tak rozplynúť, ako sväto a nábožne musíte žiť vy, ¹² čo očakávate túžobne príchod Božieho dňa, pre ktorý sa nebesia páľavou rozplynú a živly sa v ohni roztopia! ¹³ Podľa jeho prísľubu očakávame nové nebo a novú zem, na ktorých prebýva spravodlivosť. ¹⁴ Preto, milovaní, keď toto očakávate, usilujte sa, aby vás našiel nepoškvrnených a bez úhony, v pokoji“ (2 Pt 3,10-14 SSV). V ten deň sväté a dokonalé bude vzaté – a to, čo je poškvrnené, nesväté a nedokonalé, aj keď v očiach nás ľudí sa to javí ako dobré, zbožné, alebo aspoň prijateľné, ostane ponechané: „V tú noc budú dvaja na jednej posteli: jeden bude vzatý a druhý sa ponechá. ³⁵ Dve budú spolu mlieť: jedna bude vzatá, druhá sa ponechá“ (Lk 17,34-35 SSV).

V čom teda toto znovuzrodenie spočíva?

Spočíva v tom, aby sme sa „odvrátili od svojich zlých ciest“ (Jon 3,10 SSV) a obrátili sa k Bohu. Odvrátili od tmy k svetlu. Od zla k dobru. Od sebestva a pýchy k láske. Ranokresťanský spis Didaché to konkretizuje veľmi obsérne: „Existujú dve cesty, cesta života a cesta smrti. Je medzi nimi podstatný rozdiel. ² Cesta života je takáto. V prvom rade: miluj Boha, ktorý ťa stvoril a svojho bližneho ako seba samého. To, čo nechceš, aby sa stalo tebe, nerob ani iným. ³ A toto je význam týchto slov: dobrorečte tým, ktorí vám zlorečia a modlite sa za svojich nepriateľov, postite sa za tých, ktorí vás prenasledujú. Ved' aká zásluha plynie z toho, ak milujete tých, ktorí milujú vás? Vari tak nerobia aj pohania? Milujte preto tých, ktorí vás nenávidia a nebudete mať nepriateľov. ⁴ Zdržiavaj sa svojich hriechných a telesných žiadostí. Ak ťa niekto udrie na pravé líce, nastav mu aj ľavé a budeš dokonalý. Ak ťa niekto núti ísť jednu míľu, chod' s ním dve. Ak ti niekto berie vrchný odev, daj mu aj spodný. Ak ti niekto niečo vezme, nežiadaj to naspäť, lebo aj tak nič nezmožeš. ⁵ Každému daj to, čo si od teba prosí a nežiadaj to späť. Lebo Otec chce, aby sa z jeho darov (carismata) dostalo každému. Blažený každý, kto obdaríva podľa tohto prikazu, lebo zostane bez viny. Beda však tomu, kto berie. Ale ak niekto berie, pretože je v núdzi, takýto je bez viny. No ak nie je v núdzi, bude musieť skladať účet za to, prečo zobral a načo zobral. Keď bude potom vhoďený do väzenia, bude posúdený podľa toho, čo spáchal a nevyjde odtiaľ, kým nezaplátí do posledného haliera. ⁶ No aj v tejto veci platí: „Nech sa potí tvoja almužna v твоjich rukách, kým nespoznáš, komu ju dávaš.“ II. ¹ Druhé prikázanie v náuke znamená: ² Nezabíjaj, nescudzoložíš, nezneuctíš chlapca, ¹ neoddáš sa modlárstvu, nepokradneš, nebudeš čarovať, nepoužiješ jed, dieťa nezapudíš, aby zahynulo, ani novorodenca neusmrtiš, nebudeš dychtivo túžiť po majetku svojho bližneho. ³ Nebudeš krivo prisahať, ľživo svedčiť, nebudeš osočovať ani navádzať na zlé. ⁴ Nebudeš dvojtvárny ani dvojznačný v slovách, lebo dvojznačné reči sú slučkou smrti. ⁵ Tvoje slovo nech nie je falošné, ani daromné, ale nech sa naplní v skutok. ⁶ Nebud' sebecký, ani zlodej, ani pokrytec, ani zlomyselný, ani pyšný. Nechovaj voči svojmu bližnemu žiaden zlý úmysel. ⁷ Nebudeš nenávidieť žiadneho človeka, radšej ho napomeň ak je to treba, modli sa zaňho a miluj ho viac ako seba samého. III. ¹ Dieťa moje, vyhýbaj sa všetkému zlu a všetkému, čo sa na zlo ponáša. ² Nebud' hnevľivý, lebo hnev vedie k vraždeniu. Ani bud' príliš závistlivý, hašterivý, ani prehký. Toto všetko totiž vedie k vraždeniu. ³ Dieťa moje, bud' zmyselný, lebo zmyselnosť vedie ku smilstvu. Nebud' oplzlý a chráň sa žiadostivého pohľadu, lebo z tohoto všetkého pochádzajú cudzoložstvá. ⁴ Dieťa moje, neoddávaj sa vešteniu, lebo vedie k modloslužbe. Nezaklínaj, vyhýbaj sa astrologii a nečaruj. Ba odmietni na podobné veci aj hľadieť, alebo o nich počúvať, lebo to všetko vedie k modloslužbe. ⁵ Dieťa moje, neklam, lebo klamstvo vedie ku krádeži. Nebud' ziskuchtivý ani sa nechvasťaj, lebo aj toto všetko vedie ku krádeži. ⁶ Dieťa moje, nereptaj, lebo

to vedie k rúhaniu. Nebud' spupný ani zlomyselný, lebo z tohoto všetkého sa rodí rúhanie. ⁷ Bud' však mierny, lebo mierni ľudia budú dedičmi zeme. ⁸ Bud' trpezlivý, milosrdný, bez pretvárk, tichý, láskavý a maj vždy bázeň pred slovami, ktoré si vypočul. ⁹ Nevyvyšuj sa a bud' bezočivý. Nespolčuj sa s pyšným, ale pridávaj sa k spravodlivým a pokorným. ¹⁰ Čo sa ti prihodí, prijmi ako dobro vo vedomí, že nič sa nestane bez Boha. IV. ¹ Dieťa moje, na toho, kto ti zvestuje Božie slovo, myslí dňom i nocou. Maj ho v úcte, ako Pána, lebo kde sa hovorí o Pánových veciach, tam je aj sám Pán. ² Každodenne vyhľadávaj sväté osoby, aby si sa mohol oprieť o ich slová. ³ Nevytváraj spory, ale radšej zmieruj tých, čo sú pohádaní. Súď spravodlivo, nehľad' na osobu, keď niekoho karháš za prečin. ⁴ Nepochybujuj, či sa to stane alebo nie. ⁵ Nebud' tým, čo vystiera ruku, aby prijímal, ale sťahuje ju, ak treba dávať. ⁶ Ak máš niečo z práce svojich rúk, daj to ako výkupné za svoje hriechy. ⁷ Neotáľaj pri dávaní, ani bud' namrzený. Ved' budeš môcť zakúsiť, aký dobrý je ten, čo ťa odmeni. ⁸ Neodvracaj sa od núdzneho, ale o všetko sa deľ so svojim bratom a nehovor, že je to tvoje vlastné. Lebo ak zachováte spoločnosť v nesmrteľných veciach, o čo viac máte spoločné pominuteľné veci. ⁹ Neodťahuj ruku od svojho syna či dcéry, ale uč ich od mladosti bázi pred Bohom. ¹⁰ Neprikazuj svojmu sluhovi alebo slúžke, ktorí majú nádej v tom istom Bohu, keď si roztrpčený, aby nestratili bázeň pred Bohom, ktorý bdie nad všetkými. Ved' on keď povoláva, nehľadí na osobu, ale volá tých, ktorých Duch pripravil. ¹¹ Sluhovia, vy sa však v pokore a bázni podriadte svojmu pánovi ako Božiemu obrazu. ¹² V nenávisti maj každé pokrytectvo a všetko, čo sa nepáči Pánovi. ¹³ Nikdy neopust' Pánove prikázania, ale ochraňuj to, čo si prijal, nič nepridávaj, ani neuberaj. ¹⁴ V cirkevnom spoločensťve vyznávaj svoje priestupky a nepristupuj k modlitbám s nečistým svedomím. Toto je cesta života. V. ¹ Cesta smrti je zasa takáto: V prvom rade je zlá a plná prekliatia. Vraždy, cudzoložstvo, zlé žiadosti, smilstvo, krádeže a modloslužba, mágia a mastičkárstvo, lúpeže, krivé svedectvá, pokrytectvo, pretváрка a lesť, nadutosť, zlomyselnosť, samolúbosť a ziskuchtivosť, oplzlosť, žiarlivosť, bezočivosť, pýcha, vystatovanie a neučta. ² Ľudia, čo prenasledujú dobrých, nenávidia pravdu a milujú klamstvo, nepoznajú spravodlivú odmenu, nezotrávajú v dobrom, ani nesúdia spravodlivo, nezasadzujú sa o dobro, ale o zlo. Sú veľmi ďaleko od miernosti a trpezlivosti, milujú márnivosť, prenasledujú aby sa odplatili, neujmú sa chudobného, utláčani sú im ľahostajní, nepoznajú toho, ktorý ich stvoril, zabijajú deti, ničia Boží zárodok (v matkinom tele), odvracajú sa od núdzneho, utláčajú toho, kto je v tiesni, líškajú sa mocným, nespravodlivo súdia chudobných, sú poznačení každým hriechom. Deti, chráňte sa pred každým takým človekom. VI. ¹ Dávaj pozor, aby nezablúdlil z cesty učenia, aby si sa nezdělal vo veciach cudzích Bohu“ (Didaché). Ale aj v Písme nájdeme podobné zoznamy, napríklad: „Skutky tela sú zjavné: je to smilstvo, nečistota, chlipnosť, ²⁰ modloslužba, čary, nepriateľstvá, sváry, žiarlivosť, hnevy, zvady, rozbroje, rozkoly, ²¹ závisť, opilstvo, hýrenie a im podobné. O tomto vám vopred hovorím, ako som už povedal, že tí, čo robia takéto veci, nedosiahnu Božie kráľovstvo. ²² Ale ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, ²³ miernosť, zdržanlivosť. Proti tomuto zákona niet.“ (Gal 5,19-23 SSV). Alebo: „Neviete, že nespravodliví nebudú dedičmi Božieho kráľovstva? Nemýľte sa: ani smilníci, ani modloslužobníci, ani cudzoložníci, ani chlipníci, ani súložníci mužov, ¹⁰ ani zlodeji, ani chamtivci, ani opilci, ani utrhači, ani lupiči nebudú dedičmi Božieho kráľovstva“ (1 Kor 6,9-10 SSV). A zase naopak: „Zmýšľajte rovnako, rovnako milujte, buďte jedna duša a jedna myseľ! ³ Nerobte nič z nevraživosti ani pre márnú slávu, ale v pokore pokladajte jeden druhého za vyššieho. ⁴ Nech nik nehľadí iba na svoje vlastné záujmy, ale aj na záujmy iných. ⁵ Zmýšľajte tak ako Kristus Ježiš“ (Flp 2,2-5 SSV).

Ovocím tejto premeny je Cirkev:

Ak takto žijeme, stávame sa jedno s Kristom – a v ňom aj navzájom. Veď ak hriech rozdeľuje a ničí, svätosť a láska zjednocuje a buduje: „Ale teraz odložte aj vy všetko: hnev, rozhorčenie, zlobu, rúhanie i mrzké reči zo svojich úst. ⁹ Neluhajte si navzájom vy, čo ste si vyzliekli starého človeka s jeho skutkami ¹⁰ a obliekli ste si nového, toho, čo sa obnovuje, aby mal pravé poznanie podľa obrazu toho, ktorý ho stvoril. ¹¹ Potom už niet Gréka ani Žida, obriezky ani neobriezky, barbara, Skýta, otroka, slobodného, ale všetko a vo všetkom je Kristus. ¹² Ako Boží vyvolenci, svätí a milovaní, oblečte si hlboké milosrdenstvo, láskavosť, pokoru, miernosť a trezivosť. ¹³ Znášajte sa navzájom a odpúšťajte si, ak by mal niekto niečo proti druhému. Ako Pán odpustil vám, tak aj vy! ¹⁴ Ale nad všetko toto majte lásku, ktorá je zväzkom dokonalosti! ¹⁵ A vo vašich srdciach nech vládne Kristov pokoj. Preň ste aj povolani v jednom tele. A buďte vďační! ¹⁶ Kristovo slovo nech vo vás bohato prebýva. Vo všetkej múdrosti sa navzájom poučajte a napomínajte a pod vplyvom milosti spievajte Bohu vo svojich srdciach žalmy, hymny a duchovné piesne. ¹⁷ A všetko, čokoľvek hovoríte alebo konáte, všetko robte v mene Pána Ježiša a skrze neho vzdávajte vďaka Bohu Otcovi“ (Kol 3,8-17 SSV). Stávame sa navzájom jedným organizmom, jedným Telom v hlbokej jednote: „Lebo ako je jedno telo a má mnoho údov, ale všetky údy tela sú jedno telo, hoci je ich mnoho, tak aj Kristus. ¹³ Ved' my všetci, či Židia alebo Gréci, či otroci alebo slobodní, boli sme v jednom Duchu pokrstení v jedno telo. A všetci sme boli napojení jedným Duchom. ¹⁴ Telo nie je jeden úd, ale mnoho údov. ... ²⁶ Ak teda trpí jeden úd, trpia spolu s ním všetky údy, a ak vychvaľujú jeden úd, radujú sa s ním všetky údy. ²⁷ Vy ste Kristovo telo a jednotlivo ste údy“ (1 Kor 12,12-14.26-27 SSV).

Filip nepochybne veľmi nadšene vyrozprával eunuchovi aj svoju vlastnú osobnú skúsenosť, ktorú sám zažil v Cirkvi v Jeruzaleme: „Vytrvalo sa zúčastňovali na učení apoštolov a na bratskom spoločenstve, na lámaní chleba a na modlitbách. ⁴³ Všetkých sa zmocňovala bázeň; prostredníctvom apoštolov sa dialo množstvo divov a znamení. ⁴⁴ Všetci, čo uverili, boli pospolu a všetko mali spoločné. ⁴⁵ Predávali pozemky a majetky a rozdeľovali ich všetkým, podľa toho, ako kto potreboval. ⁴⁶ Deň čo deň svorne zotrúvali v chráme, po domoch lámali chlieb a s radosťou a úprimným srdcom požívali pokrm. ⁴⁷ Chválili Boha a boli milí všetkému ľudu. A Pán každý deň rozmnožoval tých, čo mali byť spasení“ (Sk 2,42-47 SSV). A ešte raz: „Množstvo veriacich malo jedno srdce a jednu dušu. A nik z nich nehovoril, že niečo z toho, čo mal, je jeho, ale všetko mali spoločné. ³³ Apoštoli veľkou silou vydávali svedectvo o zmŕtvychvstaní Pána Ježiša a na všetkých spočívala veľká milosť, ³⁴ ved' medzi nimi nebolo núdzneho, lebo všetci, čo mali polia alebo domy, predávali ich, a čo za ne utížili, prinášali ³⁵ a kladli apoštolom k nohám, a rozdeľovalo sa každému podľa toho, kto ako potreboval“ (Sk 4,32-35 SSV).

O dvetisíc rokov neskôr to skonštatuje Katechizmus Katolíckej cirkvi slovami: „...Svet bol stvorený kvôli Cirkvi,“ hovorili kresťania prvých čias. Boh stvoril svet kvôli účasti na svojom božskom živote. Táto účasť či spoločenstvo sa uskutočňuje „zhromažďovaním“ ľudí v Kristovi a toto „zhromažďovanie“ je Cirkev. Cirkev je cieľom všetkých vecí“ (KKC 760). A sám Ježiš začína svoje pôsobenie tým, že začína okolo seba zhromažďovať učeníkov (porov. Mt 4,17-22; Jn 1,36-2,2). A sám aj vysvetľuje: „Ja som dobrý pastier. Poznám svoje a moje poznajú mňa, ¹⁵ ako mňa pozná Otec a ja poznám Otca. Aj svoj život položím za ovce. ¹⁶ Mám aj iné ovce, ktoré nie sú z tohto ovčince. Aj tie musím priviesť a budú počuť môj hlas; a bude jedno stádo a jeden pastier“ (Jn 10,14-16 SSV).

Ale dá sa v tomto svete takto žiť? To predsa nie je reálne!

Presne tak. Ján vysvetľuje, že „celý svet je v moci Zlého“ (1 Jn 5,19 SSV). Toho istého názoru je aj Diabol: „Potom ho diabol vyzdvihol,

v jedinom okamihu mu ukázal všetky kráľovstvá sveta ⁶ a vavel mu: „Dám ti všetku ich moc a slávu, lebo som ju dostal a dám ju, komu chcem“ (Lk 4,5-6 SSV). A Ježiš súhlasí, keď ho sám nazýva „kniežatom tohto sveta“ (porov. Jn 12,31; 14,30; 16,11) Preto Ježiš hovorí: „Ak vás svet nenávidí, vedzte, že mňa nenávidel prv ako vás. ¹⁹ Keby ste boli zo sveta, svet by miloval, čo je jeho, ale preto, že nie ste zo sveta, že som si vás ja vyvolil zo sveta, svet vás nenávidí. ²⁰ Spomeňte si na slovo, ktoré som vám povedal: Sluha nie ja väčší ako jeho pán. Ak mňa prenasledovali, budú prenasledovať aj vás; ak zachovávali moje slovo, budú zachovávať aj vaše“ (Jn 15,18-20 SSV). Zvyšok Pisma pritakáva: „Neľahajte jarmo s neveriacimi! Ved' akú účasť má spravodlivosť na nepravosti?! Alebo čo má spoločné svetlo s tmou?! ¹⁵ Aká zhoda je medzi Kristom a Beliarom?! Aký podiel má veriaci s neveriacim?! ¹⁶ A ako súvisí Boží chrám s modlami?!“ (2 Kor 6,14-16 SSV). Alebo Jakub: „Cudzoložníci, neviete, že priateľstvo s týmto svetom je nepriateľstvom s Bohom?! Kto teda chce byť priateľom tohto sveta, stáva sa nepriateľom Boha“ (Jak 4,4 SSV). Musíme mať odvahu rozísť sa s týmto svetom a vybrať si, aj proti vôli a prúdu sveta, to, čo je trvácne a tým je Kráľovstvo: „Nemilujte svet, ani to, čo je vo svete. Ak niekto miluje svet, nie je v ňom Otcova láska. ¹⁶ Ved' nič z toho, čo je vo svete, ani žiadostivosť tela, ani žiadostivosť očí, ani honosenie sa bohatstvom, nie je z Otca, ale zo sveta. ¹⁷ A svet sa pomínie, aj jeho žiadostivosť. Kto však plní Božiu vôľu, ostáva naveky“ (1 Jn 2,15-17 SSV).

Rozvod so svetom až do krajnosti!

Pretože tu ide o objektívne kritérium, musí byť naše rozhodnutie stať sa „novým stvorením“ podľa Krista absolútne a nezvratné! Temnota sa totiž celou svojou mocou postaví proti nám, aby nás z tejto Cesty zvrátila a odvrátila späť, ku zlu, k hriechu, k sebecktu, k individualizmu a tak. Zjavenie varuje: „Teraz nastala spása, moc a kráľovstvo nášho Boha a vláda jeho Pomazaného, lebo bol zvrhnutý žalobca našich bratov, ktorý na nich dňom i nocou žaloval pred našim Bohom. ¹¹ Ale oni nad ním zvíťazili pre Baránkovu krv a pre slovo svojho svedectva; a nemilovali svoj život až na smrť. ¹² Preto radujte sa, nebesia, aj vy, čo v nich bývate. Beda však zemi i moru, lebo zostúpil k vám diabol, plný zlosti, lebo vie, že má málo času.“ ¹³ Keď drak videl, že je zvrhnutý na zem, ... odišiel bojovať s ostatnými z jej potomstva, ktorí zachovávajú Božie prikázania a majú Ježišovo svedectvo“ (Zjv 12,10-13.17 SSV). O krutosti tohto boja svedčí sám Ježiš, keď hovorí: „...lebo vás vydajú súdom, budú vás bičovať a svojich synagógach ¹⁸ a pre mňa vás budú vláčiť pred vládarov a kráľov, aby ste vydali svedectvo im aj pohanom. ¹⁹ Ale keď vás vydajú, nestarajte sa, ako a čo budete hovoriť, lebo v tú hodinu vám bude dané, čo máte povedať. ²⁰ Ved' to už nie vy budete hovoriť, ale Duch vášho Otca bude hovoriť vo vás. ²¹ Brat vydá na smrť brata a otec dieťa. Deti povstanú proti rodičom a pripravia ich o život. ²² Všetci vás budú nenávidieť pre moje meno“ (Mt 10,17-22 SSV). A ešte raz: „Potom vás vydajú na mučenie, budú vás zabíjať, a všetky národy vás budú nenávidieť pre moje meno. ¹⁰ Vtedy mnohí odpadnú a budú sa navzájom udávať a nenávidieť. ¹¹ Vystúpi mnoho falošných prorokov a zvedú mnohých. ¹² A pretože sa rozmnoží nepravosť, v mnohých vychladne láska“ (Mt 24,9-12 SSV). Máme len jedinú zbraň, s ktorou môžeme v tomto boji zvíťaziť, všetky ostatné by nám iba privodili porážku. A tú zbraň odhaľuje Pavol, keď do Ríma píše: „Nedaj sa premôcť zlu, ale dobrom premáhaj zlo“ (Rim 12,21 SSV). V uplatňovaní tejto stratégie musíme byť krajne radikálni a nekompromisní, inak prehráme! Ved' sám Ježiš hovorí: „Kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa a pre evanjelium, zachráni si ho. ³⁶ Ved' čo osoží človekovi, keby aj celý svet získal, a svojej duši by uškodil?!“ (Mk 8,35-36 SSV). Nič, absolútne nič nesmie byť nadradené tomuto boju a zápasu o svätosť a dokonalosť v láske navzdory všetkému a všetkým: „Ak

niekto prichádza ku mne a nemá v nenávisti⁵ svojho otca, matku, ženu, deti, bratov, sestry, ba aj svoj život, nemôže byť mojím učeníkom. ²⁷ A kto ide za mnou a nenesie svoj kríž, nemôže byť mojím učeníkom. ... ani jeden z vás, ak sa nezriekne všetkého, čo má, nemôže byť mojím učeníkom“ (Lk 14,26n.33 SSV). A len ten, „kto vytrvá do konca, bude spasený“ (Mk 13,13 SSV). Tí, ktorí nad Zlým a svetom „zvítázili pre Baránkovu krv a pre slovo svojho svedectva; a nemilovali svoj život až na smrť“ (Zjv 12,11 SSV).

Dá sa to ale? Je to v našich silách dokázať?

Samozrejme! Ako hovorí sám Ježiš na otázku učeníkov: „Kto potom môže byť spasený?“ ²⁷ Ježiš sa na nich zahľadel a povedal: „Ľuďom je to nemožné, ale Bohu nie. Lebo Bohu je všetko možné.“ (Mk 10,26-27 SSV). V sile Ducha je možné všetko. Ako hovorí Peter v trochu inej situácii, ale veľmi výstižne: „Mužovia, Izraeliti, čo sa tomu divíte a prečo hľadáte na nás, akoby sme boli vlastnou mocou alebo nábožnosťou urobili, že tento chodí? ¹³ Boh Abraháma, Boh Izáka a Boh Jakuba, Boh našich otcov, oslávil svojho Služobníka Ježiša, ... ¹⁶ A jeho meno pre vieru v toto meno upevnilo tohto človeka, ktorého vidíte a poznáte“ (Sk 3,12n.16 SSV).

A keď to dokážeme – tak čo potom? Ako spoznáme, že sme na správnej ceste a že naozaj ideme Božou Cestou?

Písmo svedčí – a dejiny Cirkvi to potvrdzujú – že prvé ovocie na tejto Ceste zbierame už tu, na zemi:

- **RADOSŤ:** „učenici boli naplnení radosťou a Duchom Svätým“ (Sk 13,48–52); „Vy ho milujete, hoci ste ho nevideli. Ani teraz ho nevidíte, ale veríte a jasáte nevýslovnou radosťou, plnou slávy, ⁹ že dosahujete cieľ svojej viery - spásu duší“ (1 Pt 1,8-9 SSV).
- **DUCH SVÄTÝ AKO DAR:** „Milovaní, keď nás Boh tak miluje, aj my sme povinní milovať jeden druhého. Boha nikto nikdy nevidel; ale keď sa milujeme navzájom; Boh ostáva v nás a jeho láska v nás je dokonalá. A že ostávame v ňom a on v nás, poznávame podľa toho, že nám dal zo svojho Ducha.“ (1 Jn 4,11–13)
- **SKÚSEŇ BOŽIEHO ŽIVOTA a LÁSKY:** „...lebo Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali“ (Rim 5,5 SSV)
- **ZNAMENIA a PREJAVY DUCHA:** „A povedal im: „Choďte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu. Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený; ale kto neuverí, bude odsúdený. A tých, čo uveria, budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyháňať zlých duchov, budú hovoriť novými jazykmi, hady budú brať do rúk a ak niečo smrtonosné vypijú, neuškodí im; na chorých budú vkladať ruky a tí ozdravejú.““ (Mk 16,15–18)
- **KONANIE KRISTOVYCH SKUTKOV:** „Veru, veru, hovorím vám: Aj ten, kto verí vo mňa, bude konať skutky, aké ja konám, ba bude konať ešte väčšie, lebo ja idem k Otcovi. A urobím všetko, o čo budete prosiť v mojom mene, aby bol Otec oslávený v Synovi. Ak ma budete prosiť o niečo v mojom mene, ja to urobím.“ (Jn 14,12–14)
- **PREMENA ŽIVOTA DUCHOM SVÄTÝM:** „My všetci s odhalenou tvárou hľadáme ako v zrkadle na Pánovu slávu a Pánov Duch nás premieňa na taký istý, čoraz slávnejší obraz“ (2 Kor 3,18 SSV); „Ale ak vás vedie Duch, nie ste pod zákonom. A skutky tela sú zjavné: je to smilstvo, nečistota chlipnosť, modloslužba, čary, nepriateľstvá, sváry, žiarlivosť, hnevy, zvady, rozbroje, rozkoly, závisť, opilstvo, hýrenie a im podobné. O tomto vám vopred hovo-

rím, ako som už povedal, že tí, čo robia takéto veci, nedosiahnu Božie kráľovstvo. Ale ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť dobrota, vernosť, miernosť, zdržanlivosť. Proti tomuto zákona niet“ (Gal 5,18–23)

- **ŽIVOT PODEA KRISTOVHO VZORU A UČENIA...:** „Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania. A ja poprosím Otca a on vám dá iného Tešiteľa, aby zostal s vami naveky - Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, lebo ho nevidí, ani nepozná. Vy ho poznáte, veď ostáva u vás a bude vo vás. Nenechám vás ako siroty, prídem k vám. Ešte chvíľku a svet ma už neuvidí, ale vy ma uvidíte, lebo ja žijem a aj vy budete žiť. V ten deň spoznáte, že ja som v svojom Otcovi, vy vo mne a ja vo vás. Kto má moje prikázania a zachováva ich, ten ma miluje. A kto miluje mňa, toho bude milovať môj Otec; aj ja ho budem milovať a zjavím mu seba samého.“ (Jn 14,15–21)

- **... A PREDOVŠETKÝM SCHOPNOSŤ MILOVAŤ AKO KRISTUS:** „Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali navzájom. Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás. Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať.“ ... Toto je moje prikázanie: Aby ste sa milovali navzájom ako som ja miloval vás. Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov. ... Aj my sme povinní dávať život za bratov.“ (Jn 13,34; 15,12n; 1 Jn 3,16)

- **SPOLOČENSTVO LÁSKY, KTORÉ SPOLOČNE TVORÍME:** „Vytrvalo sa zúčastňovali na učení apoštolov a na bratskom spoločenstve, na lámaní chleba a na modlitbách. Všetkých sa zmocňovala bázeň; prostredníctvom apoštolov sa dialo množstvo divov a znamení. Všetci, čo uverili, boli pospolu a všetko mali spoločné. Predávali pozemky a majetky a rozdeľovali ich všetkým, podľa toho, ako kto potreboval. Deň čo deň svorne zotrvali v chráme, po domoch lámali chlieb a s radosťou a úprimným srdcom požívali pokrm. Chválili Boha a boli milí všetkému ľudu. A Pán každý deň ROZMNOŽOVAL tých, čo mali byť spasení. ... Množstvo veriacich malo jedno srdce a jednu dušu. A nik z nich nehovoril, že niečo z toho, čo mal, je jeho, ale všetko mali spoločné. Apoštoli veľkou silou vydávali svedectvo o zmŕtvychvstaní Pána Ježiša a na všetkých spočívala veľká milosť, veď medzi nimi nebolo núdneho, lebo všetci, čo mali polia alebo domy, predávali ich a čo za ne utížili, prinášali a kladli apoštolom k nohám, a rozdeľovalo sa každému podľa toho, kto ako potreboval.“ (Sk 2,42–47; 4,32–35)

- **A LÁSKOSŤ V TOMTO VŠETKOM:** „Láska k Bohu spočíva v tom, že zachovávame jeho prikázania. A jeho prikázania nie sú ťažké. ⁴ Veď všetko, čo sa narodilo z Boha, premáha svet. A tým víťazstvom, ktoré premohlo svet, je naša viera. ⁵ Veď kto iný premáha svet, ak nie ten, kto verí, že Ježiš je Boží Syn?“ (1 Jn 5,3-5 SSV)

A preto, keď už tu na zemi zažívame radosť Božieho Života a dotykame sa ho na vlastnej koži, môžeme oprávnene dúfať aj v druhú polovicu Kristovho prísľubu: „Veru, hovorím vám: Niet nikoho, kto by pre mňa a pre evanjelium opustil dom alebo bratov a sestry alebo matku a otca alebo deti, alebo polia, ³⁰ aby nedostal stonásobne viac; teraz, v tomto čase, domy, bratov, sestry, matky, deti i polia, hoci s prenasledovaním⁶, a v budúcom veku večný život“ (Mk 10,29-30 SSV); „Toho, kto zvítazí, posadím vedľa seba na mojom tróne, ako som aj ja zvítazil a zasadol som s mojím Otcom na jeho tróne... zdedí toto; a ja budem jeho Bohom a on bude mojím synom“ (Zjv 3,21; 21,7 SSV).

⁵ V hebrejskom použití tohto zvratu „nenávidieť“ znamená „milovať menej, až na druhom mieste“ – čiže uprednostniť v prípade konfliktu vždy a nad všetko Krista: „Kto miluje otca alebo matku viac ako mňa nie je ma hoden. A kto miluje syna alebo dcéru viac ako mňa, nie je ma hoden.“ (Mt 10,37 SSV)

⁶ Všetko toto v novej rodine a novom spoločenstve, ktorým je rodina Cirkvi

ZHRNUTÉ A PODČIARKNUTÉ:

- Priblížilo sa Božie Kráľovstvo.
- Toto Kráľovstvo spočíva v dokonalej svätosti, ktorá nám umožňuje jednotu s Bohom a účasť na Jeho Večnom Blaženom Živote. To je to, čomu hovoríme Nebo, Spása,...
- Bránu do tohto sveta Božieho Kráľovstva nám otvoril Kristus svojou smrťou a zmŕtvychvstaním.
- Teraz Kristus okolo seba zhromažďuje kandidátov na Život v Jeho Kráľovstve.
- Ten, kto chce uspieť, sa musí úplne premeniť, doslova sa znova narodiť, stať sa úplne novým stvorením, svätým ako je Boh svätý, dokonalým, ako je Boh dokonalý, milujúcim, ako miluje Boh.
- Kto to nedokáže, neuspje, pretože do Kráľovstva nič poškvrnené, sebecké, nesväté, hriešne, nedokonalé,... vojsť nemôže. Veď ak by tam niečo podobné bolo, už by nebolo kráľovstvom Boha a už by nebolo Nebom, ani blaženým – asi tak, ako by číra pitná voda po primiešaní nafty už nebola ani čistou vodou, ani pitnou...
- Aby sme to mohli dokázať, dal nám Pán svojho Ducha. V Jeho sile sa to dá dokázať.
- My sami ale musíme mať v sebe krajné rozhodnutie nasledovať Krista nadovšetko a napriek odporu, nepriateľstvu a nenávisti sveta. Len kto vytrvá až do krajnosti, až na smrť, zvíťazí.
- Tí, ktorí sa na túto Cestu vydali, tvoria Cirkev: miesto, v ktorom sa učia tomuto novému Životu Trojičnej lásky a jednoty. V nej sa spájajú a zjednocujú navzájom v Kristovi i so samým Kristom.
- Či na tejto Ceste napredujeme, si môžeme overiť z toho, či už tu, na zemi, v sebe zažívame prvé záchvevy Večného Života a či sa na nás ukazuje jeho ovocie.
- Ak hej, potom môžeme s nádejou očakávať završenie tohto života vo Večnosti Boha.

Takto nejako teda mohlo znieť to najzásadnejšie, najzákladnejšie posolstvo, ktoré v tom krátkom čase Filip odovzdal eunuchovi – a ktorému eunuch uveril a „šiel svojou cestou plný radosti“ (Sk 8,39 SSV).

Váš Inky